

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

Wydział Prawa i Administracji

Instytut Nauk Prawnych

Streszczenie pracy doktorskiej

Równoważność ram prawnych i nadzorczych jako przesłanka dostępu podmiotów z państw trzecich do rynku finansowego Unii Europejskiej

mgr Agnieszka Wicha

W pracy doktorskiej podjęto zagadnienie zasad dostępu podmiotów z państw trzecich do rynku finansowego UE. Przedmiotem badania uczyniono mechanizm uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych państw trzecich. Badanie przesłanki równoważności umożliwiło zidentyfikowanie systemowej i funkcjonalnej natury uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych w prawie UE. Przesłanka równoważności ram prawnych i nadzorczych jest oceniana z perspektywy prawa UE i umożliwia regulowanie zasad dostępu podmiotów z państw trzecich do rynku finansowego UE. W dysertacji poszukiwano odpowiedzi na pytanie czy uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych przejawia cechy instytucji prawa. Mechanizm uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych nie był dotychczas przedmiotem kompleksowej analizy nauk prawnych.

Podjęto się weryfikacji tezy, że uznawanie równoważności ram prawnych i nadzorczych państw trzecich jest unikalną instytucją prawa UE, która kształtuje zasady dostępu podmiotów z państw trzecich do rynku finansowego Unii Europejskiej. W związku z tym zweryfikowano czy dla wszystkich podstaw prawnych wprowadzających przesłankę równoważności ram prawnych i nadzorczych państw trzecich istnieje wspólny cel i założenie, tożsame cechy materialnoprawne oraz spójnie ukształtowany sposób, tryb i forma uznawania równoważności.

Równoważność ram prawnych i nadzorczych jest cechą reżimu prawa państwa trzeciego ocenianą przez Komisję Europejską z perspektywy prawa UE. Ta przesłanka występuje zawsze jako warunek składający się z dwóch elementów: odpowiednio porównywalnych wymogów regulacyjnych w państwie trzecim oraz istnieniem stosownych

mechanizmów i instytucji nadzorczych. Uznanie równoważności ram prawnych i nadzorczych jest oceniane w odniesieniu do partykularnych przepisów i rozwiązań w prawie UE.

Praca składa się z pięciu rozdziałów oraz wprowadzenia i zakończenia. W kolejnych rozdziałach prezentowane są elementy kształtujące instytucję uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych. Rozdział pierwszy stanowi określenie kontekstu w jakim kształtowana jest ta instytucja przez przedstawienie istoty rynku finansowego UE, przeobrażeń na nim zachodzących oraz wyzwań regulacyjnych. W rozdziale drugim przeprowadzono analizę źródeł prawa kształtujących mechanizm równoważności ram prawnych i nadzorczych na tle regulacji rynków finansowych UE. Rozdział trzeci poświęcony został materialnoprawnym aspektom tej instytucji. Przeprowadzono badanie istoty przesłanki równoważności, warunków a także konsekwencji jej uznania w kontekście każdego aktu prawa, do którego została wprowadzona. Ponadto zidentyfikowany mechanizm odniesiono do innych funkcjonujących rozwiązań kształtujących zasady transgranicznego udziału w rynku finansowym, zarówno te funkcjonujące w relacjach wewnętrznych Unii Europejskiej, jak i w relacjach z państwami trzecimi. Rozdział czwarty poświęcono proceduralnym aspektom uznawania równoważności i poszukiwaniu prawidłowości oraz rozwiązań wspólnych dla wszystkich przepisów prawa. Rozdział piąty jest analizą praktyki wykorzystania mechanizmu uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych i określenia miejsca wydawanych decyzji uznających równoważność ram prawnych i nadzorczych w katalogu prawa UE. Dla wykazania praktyki Komisji Europejskiej i skali wykorzystania instytucji uznawania równoważności ram prawnych i nadzorczych zidentyfikowano wszystkie akty prawa uznające równoważność oraz poddano je analizie ilościowej i jakościowej. Zakończenie stanowi podsumowanie wniosku prowadzonego w całości rozprawy wraz z postulatami *de lege ferenda*. Do pracy dołączono 5 załączników, które stanowią syntezę prowadzonych badań i narzędzie identyfikacji źródeł prawa i praktyki prawodawczej z tego obszaru.